

també en sortim perjudicats, direm que no és pas un problema insoluble; recordant les dades de l'article anterior, podem dir que, en quant a número, està ja a saturació, que venim perjudicats per la immigració d'altres regions, no sempre els millors, perquè totes les immigracions en quasi la seva totalitat estan nodrides per inadaptables i menys hàbils, i després de la R. O. de titulars encara pitjorarà, però amb organització, unió i bona voluntat, pot quedar resolt.

Hi ha dret a servir gratuïtament tants i tants serveis havent-hi companys que guanyen poc o gens? Hi ha dret a servir càrrecs per preus irrisoris que per viure se n'han de servir tres o quatre? És convenient que un càrrec dels de més responsabilitat d'una província sigui retribuint amb 100 pessetes al mes i que encara la provisió porti enrenou a una infinitat de metges durant anys? És tolerable que per un càrrec sense retribució decent es vagi al plet contenciós provincial i fins al Suprem? És bon company aquell que regenta una plaça de 500 aconducats i es nega a augmentar les conductes de 8 i 10 pessetes perquè no hi pu-

gui viure un altre company? Conec company que té cinc càrrecs oficials i encara es dedica a la clientela particular, i no és pas un exemple de bona companyonia.

Aquest problema ha de resoldre'l, i el resoldrà, el Sindicat, constituint, primer un fons de reserva amb una quota de tots els sindicats, per a tenir la seguretat d'indemnitzar el perjudicat, si n'hi ha, atacant aspectes determinats i concrets, donant la seguretat que cap sindicat optarà a la plaça a millorar, dels augments obtinguts una quantitat per a reposar i augmentar el fons de reserva, que creixerà contínuament. Si tenim unió i lluitem per la justícia de la nostra causa, serem invencibles; només demanem que se'ns retribueixi justicierament el nostre treball. El gran Arquímedes demanava un punt de suport per bellugar el món; nosaltres el tenim, el Sindicat; tenim també la palanca que és el número, la unió i la raó; manca només el motor que ha d'ésser la voluntat. Posem-li, que triomfarem.

Vilallonga del Camp.

Responent a una crida

Delimitació de partits mèdics?

per

JORDI CANTÓ I FONT

IV

Vegem ara el que diu el Dr. Mestres i Miquel sota el títol:

La Igualta

“El contracte d'igualta, és—per alguns companys—reputat com un dogal que lliga el metge rural. Creuen que qui té igualta té un contracte d'esclavatge. Aquestes opinions les crec exagerades. En sostenir-les, només es tenen presents els mals efectius que ha causat per tàcit consentiment del metge, el qual s'ha ajupit a les exi-

gències del client mal educat. La igualta, en si, no és dolenta. És un contracte com qualsevol altre. El que la fa dolenta són les clàusules del contracte i el compliment de les mateixes, únicament en la part que obliga el metge. Tampoc participo en la creença d'altres companys que la creuen un mal necessari. La igualta, en definitiva, no és més que una previsió, un contracte d'ASSEGURANÇA entre el client que probablement necessitarà un servei i el metge que per una quantitat estipulada—una prima d'assegurança—es compromet a pres-